

Előfizetési feltételek:
 Vidékre postán vagy helyben házhoz
 horvá.)
 Egész évre 16 frt. Fel évre 8 frt.
 Negyed évre 4 frt.
Egyes szám 6 krajczár.
Hirdetmények díja:
 Hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 12,
 kétszerinél 10, háromszornál 8 kr.
 A szilvéri petitsor 50 kr.
 Bélyegdíj külön 30 kr.
 Hirdetmények előfizetésnek a hi-
 sédválton kívül egyedül **Hansen-**
stein és Vogler hirdetésfelvételi
 hivatalában Budapest: Borotnya-utca
 sz. 1, em. Bécs: Wallfischgasse 10, sz.
 Prága: Graben 27.

KÖZÉPPÁRT

Politikai napilap.

Szerkesztői iroda:

Belváros, Kalap-u. 15. sz. I. em.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 lemény a szerkesztőséghez intézendő. —
 Bémmentetlen levelek csak ismert c-
 zéktől fogadhatók el. — Kéziratok nem
 adhatók vissza.

Kiadóhivatal:

Belváros, Lipót-u. 2. sz. földszint (Ker-
 tész József könyvnyomdai irodája)
 hova a lap anyagi részét illető közle-
 mények (előfizetési pénzek, hirdetések
 kiadás körüli panaszok) intézendők.

Budapest, június 15.

Az országgyűlés napirendjén álló fontos kérdések, egyáltalában minden tekintetben orvoslást igénylő állapotunk, nem engedik, hogy a napisajtó annyi figyelmet fordítson a külföldi eseményekre, mint azt maga óhajtaná, s amint az kívánatos volna.

Lapunk szűk tere, e tekintetben nekünk még szorosabb korlátokat szab, s csak akkor enged meg, hogy hozzászóljunk mások dolgához is, amikor általános európai, és így közönségünget is érdeklő kérdés merül föl.

Valahányszor ily eset történt, siettünk olvasóink irányában kötelességünket teljesíteni, s ezt ma is tesszük, amidőn elvonva egy percze figyelmünket saját bajainktól, az általunk már elmondott, általuk már ismert legközelebbi francia eseményekről szólunk egy-két szót.

Midőn a császárság a veszített csaták zajának közepette megbukott, s helyébe beállott a chaos; midőn később a commune pusztító kicsepangásai általánossá tévők a rendezett viszonyok utáni vágyat; mikor azután Thiers belátván a különféle praetendensek igényeinek veszélyességét, a conservatív köztársaság megállapításán fáradozott s meggyőződött arról, hogy a létező kamarával azt megszilárdítani és megalakítani nem képes, végre midőn a különböző célra törekedő, de egyenként nem boldoguló elemek a septenarius provisoriumának teremtésére egyesültek, mind ez esetekben esodálattal kérdezték sokan, miért nem apellálnak, a hatalmat ideiglenes bírók a nemzetre, holott világos, hogy annak kedvező nyilatkozata hatalmukat és állásukat évekig lett volna képes biztosítani, amint biztosította már a történelemben följegyzett alkalmakkor.

Ezen jelenség magyarázata azon sokak előtt hihetetlen s mégis mindenki számára, aki Franciaországot ismeri, kétségen kivüli tényben rejlik, hogy a francia nemzet többsége ma is bonapartista, miért is méltán tartottak és tartanak a hatalom előbbi és mostani kezelői attól, hogy az általános szavazati jog eredménye, nem törekvéseiket, hanem ellenkezőleg a császárság érdekeit mozdítandja elő.

S a nemzet ezen hajlamának magyarázata sem nehéz, mert megfejtése magában a francia természetben és jellemében található.

A francia nem szereti hinni, de nem is hiszi, hogy vereségei önhibáinak, visszamaradásának vagy az ellenel szemben alárendeltségének köszönhetőek; azokat örömet, kedvezőtlen körülményeknek, szerencsétlen véletlennek, egyesek bünének hajlandó tulajdonítani, ami abból tűnik ki legjobban, hogy a francziák az utolsó háboru után nem bánták annyira a poroszok kitűnő hadviselését, mint kémrendszerüket, nem szidták saját tábornokjaiknak ügytelenségét, hanem inkább árulását.

Innen származik, hogy a francia a vesz idejét csakhamar elfelejti, annak következményeit nem a szerencsétlenség okozóinak, hanem a pillanat urainak, azoknak, akik a ros napok után állottak a kormányügyek élére, rövására teszi.

Daczára annak, hogy Franciaország bámulatos erőfeszítéssel viselte a háboru nagymérvű áldozatait, ezeknek természetes következményeitől még sem volt képes magát teljesen megóvni.

Az adók tetemesen fölemeltettek, a fekvőségek értéke alább szállt, a kereskedelem és ipar szenvedett, a nagymérvű kifejlődés főképp a városokban megakadt és számtalan munkást kenyértelemné tett, végre az általános jólét és vagyonság, mely jólét nagyrészt csak fictív volt, de mely az élvezet minden kellékeivel bírván, a könnyedén élő francziára büvös hatást gyakorolt, tetemesen alább szállott, nagy részt meg is szűnt.

Ily viszonyokkal szemben, visszagondolnak az emberek a császárság idejére, mint az egyiptomi husos-fazekakra.

S ha igazságosak akarunk lenni, el is kell ismernünk, hogy a császárság Franciaországot, a jólétnek és anyagi kifejlődésnek addig nem ismert fokára emelte, s hogy különösen értett ahoz, a munkások osztályát kielégíteni, és pedig ép úgy anyagilag mint — igaz sok charlatanizmus segítségével — társadalmilag is.

Meglehet, hogy mindez eltűnt volna mint a délibáb a szabadság éltető napsugara előtt, de lehet-e esodálni, hogy az elégtelenség napról-napra nő, midőn a rosszabbra fordult anyagi viszonyok ellensúlyozására nemcsak, hogy több szabadságot nem nyer a nép, mint amilyennel a császárság alatt bírt, sőt még ez is napról-napra megnyirbáltatik.

A napoleoni rendszer legutáltabb, legszigorubb intézményei egymásután életbeléptettek újra, s kihívőbb módon kezeltettek, mint bármikor előbb.

A varsailles-i kamara a választójog megszorítása által akar gátot vetni a bonapartista áramlat elébe, de már is oly vihart keltett föl, mely könnyen elseperheti.

Ha valóban megszorítják a választói jogot, ami valószínűleg meg fog történni, akkor a jövő a bonapartistáké.

Az utolsó események bebizonyították, hogy ez utóbbiak a kormány körökben nagy befolyással bírnak, az egész országot behálózó szervezettel rendelkeznek, és annyi erőre támaszkodnak a hadseregben és a nép minden rétegeiben, hogy már is provocáló állást foglalhattak el.

A jogfosztást egy nemzet sem tűri el, a francziák legkevésbé, a választói jog megszorítása oly hatalmas fegyvert fog a bonapartisták kezébe szolgáltatni, mely előtt előbb-utóbb meg kell hajolni mindennek, még az észnek és hazafiságnak is.

Szerintünk a jövő a császári hercegé, a kérdés csak az lehet, közel forradalom előtt áll-e a Franciaország, vagy nem, e kérdésre főképp, midőn Franciaországról van szó, senki sem válaszolhat.

Mi azonban latba vetve a körülményeket, daczára annak, miszerint több, mint valószínű, hogy a bonapartisták mozgalmá porosz befolyás és hihetőleg pénz által is szitatik, nem tartjuk a crisist oly közel állónak, de megvagyunk győződve, hogy az eddig követett politika gyökeres megváltozása nélkül előbb-utóbb okvetlenül be kell, hogy álljon.

Chambord és az orleans-ok lehetetlenek, a köztársaság pedig csak szabad intézmények által menthető meg.

Véleményünk szerint csak kettő között lehet választás — szabadság, vagy császárság.

— **A közlekedési miniszter** a romániai vasúti csatlakozás kérdésének végleges elintézése céljából Bécsbe utazott.

— **Kuhn b. visszalép.** A „Pesti Napló“-ban azon hírt közlik, hogy Kuhn közös hadügyminiszter állását fölmentetett, és Koller atnagyt nevezetett ki hadügyminiszterré.

— **A Deák-párt** vasárnapi értekezletén Trefort miniszter indokolván az egyetem számára építendő klinikáról szóló tvjavaslatot, az értekezlet azt szó és megjegyzés nélkül elfogadta. Szintügy helyeslé Pauler miniszter előadását, ki Horánszky interpellációja tárgyában kifejté, hogy a bírósági végrehajtók intézményének eltörlésébe bele nem egyezhetnek, mivel ezen intézmény szükséges; a kézbesítések ügyében azonban javítást, könnyítést szándékszik tenni, s az erre vonatkozó tvjavaslat már elkészült a miniszteriumban, s közelebről a ház elé terjeszteni. Az értekezlet ezután véget ért.

— **A törvényhozás** mindkét háza holnap ülést tart; a képviselőház 11, a főrendiház 12 órakor.
 A képviselőház Vidlicskay és Horánszky határozati

javaslatának indokolását fogja meghallgatni s elébe fog terjeszteni a Romániával kötött vasúti egyezmény, a temesvár-orsovai vonalról szóló tvjavaslat és a vágvölgyi és győr-sopronyi vasutak engedélykönyvainak módosításáról szóló tvjavaslatok.

A főrendiházban a jogügyi bizottság elé fogja terjeszteni a közjegyzői intézményről szóló tvjavaslatról szóló jelentését. Arról értesülünk, hogy a jogügyi bizottság a tvjavaslatot lényegében elfogadta és csak néhány apróbb irályi módosítást tett rajta. A főrendek holnap ülésén fog átvitetni a képviselőháztól az ügyvédi rendtartásról szóló tvjavaslat is.

— **Az osztályok előadójából alakult II. központi bizottság** június 15-dikén délelőtt 10 órakor megkezdte az összeférhetlenségről szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Atalanosságban a törvényjavaslat egyhangulag elfogadtatott, az I. §-ban és mindenütt ahol előfordul ezen szó „országos képviselő“, „az országgyűlési képviselő“ szavakkal cseréltetett föl.

A kivételeket tárgyzó pontok közt a b) pontban a helyettes államtitkár helyett következő szavak ígattatottak: „azon miniszteri tanácsos, ki az államtitkári teendőkkel meg van bízva“.

A 2-ik §-ban, mely azon állásokat jelöli ki, melyeket a képviselő el nem foglalhat, az a) pont következőleg módosított: a hadseregnek tengerésznek és honvédségnek tényleges szolgálatban lévő tagja; — a b) pontban kivétel tétellett az állami vadászati jog bérköltségére; a d) pontban azon állások közé, melyek a képviselőséggel összeférhetlenek, töltetettek az állammal üzleti viszonyban álló társulatok elnöke és hivatalnokai is, az f) pont szövegében mellőztetett az állam, és maradt csak „a korona kegydíjasa.“

A tárgyalás délután 2 óráig tartott, és a 3-ik §-ig haladt.

Az I. központi bizottság folytatta a választási törvényjavaslat tárgyalását, melynek eredményét szó szerint holnap közlendjük; addig is azonban jelezhetjük, hogy az igazolási eljárásra nézve elvi megállapodás történt abban, hogy az igazolási eljárásnál a törvényjavaslat szerint a kir. Curia a bizottság elyben elfogadta, azonban határozati javaslatot terjesztend a ház elé az iránt, hogy a miniszter e tárgyban a Curia eljárásának szabályozása céljából törvényjavaslat benyújtására utasítsák, melynek törvényerőre emelkedéséig az eddigi igazolási eljárás tartatik fön. A bizottság tárgyalásában a 70-ik §-ig haladt.

— **A pozsonyi esetre** nézve a következő levelet vette a „Hon“:

Több kormánypárti lap azt írta, hogy Bittóéknak az itteni skandalumhoz semmi közük; Bittó, midőn az történt, Bécsben volt, a dologról csak a lapokból értesült stb. Erre nézve fölvilágosításul szolgáljanak a következő adatok! Bittó 8-án, mikor a pozsonyi skandalum megesezt, még Pesten tartózkodott. 9-kén éjjel utazott Pozsonyon át s itt a vasutnál várta gróf Dezasse, aki ténylező volt a botrány létrehozásában; a gróf azután innét Bittóval Bécsbe is fölutazott. Aligha valószínű tehát, hogy Bittó eleve is ne tudott volna e dolgokról.

— **Ujvidéken** f. hó 10-éig csak 69 congressusi választó iratkozott be. Miután a választás összeriása csak június hó 13-áig tart, a Zasztava e közönyt az ottani szerb lakosság figyelmébe ajánlani annál kevésbé mulasztja el, mivel a szerbség eddigelő nemzeti kötelességei teljesítésében mindenkor Ujvidéket vette példányképpül. Megemlítjük itt még, hogy a congressusi választási ügyben f. hó 10-én Ujvidéken, f. hó 12-én pedig Dályon tartatott népgyűlés, illetőleg „testvéri értekezlet.“

— **Konstantinápolyból** írják az „Ung. Action“-nak: A tenger alatti buzal lerakása Konstantinápoly és Odessa között nagy nehézségek leküzdése után szerencsésen befejeztetett és az új vonal f. hó 5-én fog a közforgalomnak átadni. Az új távirdavonal ellenőrzése és a Alack-See-Telegraph-Company között kötött szerződés értelmében a török kormánynak van föntartva.

A rendkívüli küldetéssel megbízott szerb cultusminiszter: Christics Fülöp elhagyta Konstantinápolyt és Belgrádba utazása előtt a zultán által bucsukihalgatáson fogadtatott. — Ez alkalommal Christics ur Milán fejedelem köszönetét fejezé ki a fényes fogadtatásért, melyben a császári udvarnál részesítettett.

— **Az irói és művészi tulajdon** nemzetközi oltalma iránt az osztrák-magyar monarchia és a német birodalom között az utóbbi időben többszörös eszmecsere folyt. Még a régi német Bund idejében egy közös határozat hozott. 1845 évi június 19-én, mely szerint a német államok területén megjelenő irodalmi művek részére a szellemi tulajdon sérthetlensége biztosítottik, ha az illető tulajdonos kimutatja, hogy joga megóvására mindazon kellékeknek megfelelt, melyeket azon ország törvénye

Horánszky

előszabnak amelynek területén a mű megjelent. Minthogy az 1866. évi események folytán a német Bund megszünt, és Ausztria a szövetségből kilépett, kétely lehet aziránt, vajjon az irodalmi tulajdonra hozott határozat Ausztriára kötelező-e még vagy nem?

Különösen kérdéses az, hogy a német szerzők jogainak biztosítása végett köteles-e Ausztriában művét bejegyeztetni, hogy az utánnomást a törvényszék által üldöztesse. A német kormány azon nézetben van, hogy miután az osztrák újabb törvény ezen bejegyzést nem kívánja meg, az jogainak biztosítása végett külföldiek részéről sem követelhető. A német kormány egyttal a magyar területen a külföldi irodalmi termékek biztosítására főnálló törvények intézkedését óhajtja ismerni.

Nálunk a szellemi tulajdon oltalmára különös törvényhozási intézkedés még nem létezik, hanem kétséget sem szenved, hogy miután az országbírói értekezlet a szellemi termékeket is a törvények oltalma alá helyezi, a külföldi szerző is részesülhet ezen oltalomban, ha bebizonyítja, hogy hazájában előforduló eset alkalmával a magyar szerző a kölcsönös viszonyosság alapján hasonló oltalomban részesülne. (M. P. 4)

Az adóreform ügyéhez.

III.

Czélomul tüstem kimutatni, mint lehetne bizonyos általam szemügyre vett esetekben államjövödelmeinket minden adófelemlés nélkül is, csupán a meglevő adónevek arányosabb elosztása, igazságosabb alkalmazása és czélszerű kezelése, valamint a közvetett adóknak a már meglevő törvényes szabta mértékbeni felhasználása által is nagyobbítani, s így államháztartásunk rendezéséhez nemcsak hozzájárulni, hanem azt általános megelégedésre — mert a nép újabb megterhelése nélkül — befejezéséhez közelebb vinni.

Nehogy már sokszor hallottakat ismételjek, a többiek közt csak a föld-, jövedelem-, hus- és borfogyasztási adókra akarok kiterjeszkedni.

Legközelebb a földadó szabályozásáról szóló törvényjavaslatunk hivatva van e téren számos szembeötlő hiányokat az állampénztár javára, hacsak ideiglenesen is kiegyengetni. A még hátralevő és jobb időkre halasztott, de multhatatlanul bekövetkező alapos új catastroster munkálatok leendő befejezésével e csak félig megoldott kérdés ki lesz egészítve, és ezzel együtt a méltányosság és arányosságunk remélhetőleg elég is téve. Mit e pontnál megjegyzendőnek vélek, csak annyiból áll, hogy ok- és czélszerűnek, nemkülönbön igazságosnak is tartanám, ha azok, kikért az állam tényleg a legnagyobb befektetéseket s talán még nemzedékeken által törlesztendő kiadásokat tette, mondom, ha azok, kik ezen reánk rótt nyomósabb terhektől a legtöbb hasznot huzzák; kiknek birtokait vasut metszi keresztül és kiknek birtokai ezen aránylag olcsó közlekedési utóhoz közelebb esnek, minék következtében az enémű birtokok a többiekhez képest nagyobb értékre, s így természetesen nagyobb jövedelemre is jutottak: a földadó cím alatt bizonyos meghatározandó arány szerint az állam kiadásai fődözéséhez többel járulának mint azok, kik az állam e drága pénzen vásárolt jótéteményeiben kisebb mértékben részesülnek. Szóval a föld minőségi vagy értéki osztályozásánál ez igen is fontos körülmény figyelembe volna veendő.

A jövedelmi adó arányos elosztása nyújtja a tárgy természeténél fogva kétségtelenül a legnagyobb nehézségeket. Ez adónevek kivételénél történeken is ép úgy az állam, mint az adózó felek rovására és kárára a legszembeötlőbb igazságtalanságok. Igazságos kulcsot találni, mindkét oldalról a régi absolutistikus rendszer folytán begyökerezett visszaélési hajlannak gátot vetni; ott, ahol az adóalap egyoldalról az államterhekhez készséges hozzájárulásban, más oldalról pedig szigorú lelkiismereteségben volna keresendő, mondok ily futóhomokra épített előzmények és fölvetések után igazságos adóelosztást létesíteni a törvényhozási képességet majdnem túlhaladó nehézségekkel jár. De éppen ezért kívánja a legnagyobb figyelmet.

A főfeladat itt abban áll, hogy az adókievető közegek — hogy egyebet ne említsek — szeszélyes önkénynek világos, más értelmezést nem tűrő törvények által lehetőleg gát vetessék. Nem szabad szem elől tévesztetünk, hogy a világos törvények, még ha súlyosak is, tisztelet és megnyugvást, míg, habár törvényes színezetű még az állam protecciója alatt álló tag és kétesértelmű bástyákkal fölszerelt önkény is; könnyen igazolható ellenszegülést s elkeseredést, s mi még több, a meglevő állami intézmények helyességében tetkezőst szül.

Alkossunk tehát minditt, ahol ez csak az adótárgy természetével nem ellenkezik, világos, minden kétértelműséget vagy félremagyarázatot kizáró pozitív törvényeket, hol pedig biztos adóalapra, mint ez névszerint és kiváltképen a tőkepénz megadóztatásánál fordul elő, nem tállunk: ott a kivetés oly módjáról kell gondoskodnunk, melyről a helyi- s szigorú lelkiismereteség közreműködése lehető legtágabb igénybevétele folytán, már előre is a valóság alap megközelíthetőségét tehetjük föl.

Lépünk közelebb a kérdés megoldásához.

A kézművesek megadóztatásánál tekintetbe volna

veendő, hogy a segéd munkások, kiknek száma tudvalevőleg a jelenlegi megadóztatás egyik alapjául szolgál, mennyiben pótolhatnak a kézműnek megfelelő gép által. Ime egy egyszerű példa: A szabómester, ki két segéddel és varrógépműködők, több munkát végez, s így többet is keres, mint mestertársa, ki mesterségét csupán két segéddel gép nélkül viszi; adót utóbbi jelenleg mégis annyit fizet, mint amaz.

Kereskedők és haszontermesztői fizetett tulajdonosoknál a ház és üzleti helyiség évi haszonbérletének a helyi viszonyokhoz mért bizonyos százaléka volna, nem minimumként, mi csak visszaélésekre és fölösleges reklamátiókra ad alkalmat, hanem egyáltalában adónként megállapítandó.

Hasonló módon volnának a szellemi tőkájükből élő p. o. orvosok, ügyvédek, mérnökök stb. megadóztatandók.

Lelkészek, gazdatisztek és mindazok, kik rendszerinti kis pénzbeli fizetésükön kívül egyéb jövedelemmel is kell hogy bírjanak, amint tetteleg bírnak is; összes jövedelmük után eső bizonyos százalékkal volnának terhelendők, és nem regisztrálhatók azon mindennapi anomáliát, hogy a 2—3000 frt készpénzzel fizetett gazdatiszt stb. 1000 frt vagy még több jövedelemmel bírván mégis kevesebbel legyen megadóztatva, mint a legutolsó segédnőküli mesterember.

Az arányos megadóztatásnak mindez esetekben elég volna téve és az állampénztár az eddigiehez képest mégis többletet mutatna föl.

Dr. Frank Mór.

Külföldi szemle.

Budapest június 13.

Franciaország. A „République Française“ következőleg írja le a st. lazare-i vasuti jelenetet:

A vasuti indóháznál június 10-én komoly botrány történt, midőn a képviselők Versaillesba akartak indulni. Gambetta a vasúthoz a volt képviselő Guyot-Montpayroux kíséretében érkezett meg. Azon pillanatban, midőn a terembe lépett, egy egyéniség hozzá lépett, s a következőket mondá: „En azt mondá tegnap, hogy a bonapartisták nyomorultak. En is bonapartista vagyok, meri ismételni e szavakat?“ „Mindenesetre“ felelé Gambetta, „vegye úgy, a mint tetszik.“ — E szavak az illető egyéniséget magán kívül hozták, zavarba jött s Gambetta még társainak mondá: „Szegény ember, nem is tudja talán, hogy mire használják föl.“ A szavaltás eközben többek figyelmét fölhívta, csoportok alakultak, s egy másik egyéniség lépett Gambettahoz, dühösen mondván: „En is bonapartista vagyok, s nem engedem, hogy egy becsületet pártot így sérttegesen.“ Gambetta felelé: „Hagydjon békében uram, én őt nem ismerem, s e fenyegetések nem ijesztenek meg, mert már külfönbeket is hallottam.“ E szavak azonnal izgatottságot idéztek elő, s a tömeg mozogni kezdett. Guyot-Montpayroux a rendőrség beavatkozását sürgette, s az első egyéniség el is fogatott, de később szabad lábba helyeztetett. Gambetta barátai körüle gyűltek, és őt a terem belsejébe vitték be. Több képviselő izgatott volt, és méltán panaszkodtak, hogy néhányan bántalmaztattak. Elmond Adam, Laurent Pichat, Ordinaire a rendőrség passzív magaviseletét emelték ki, s a teremben látni lehetett Pietri, egykori császári rendőrőrnöknek segédjét. Gambetta 1 óra 25 perczkor ült föl a vasutra, s Versaillesban a szymptathia jeleivel fogadtatott, különösen Leflo tábornok és Tourichou tengernagy részéről. A nemzetgyűlésbe érve azonnal értesítette a háznagyot a történetek felől, ki a belügyminisztert mindjárt interpellálta is.

Június 11-én a st. lazare-i indóházban, midőn a képviselők Versaillesba akartak menni, újabb zajos jelenetek fordultak elő. A Köln. Ztg. levelezője szerint saját szemelátára a következő botrányok történtek:

A rendőrök már déli 12 órakor nagy számmal voltak föllállítva a st. lazare-i indóháznál, de azért a kíváncsiakat nyugodtan engedték föl s alá járkálni. A kíváncsiak részint közönyös szemlélők, részint republikánusok, részint bonapartisták voltak. Ez utóbbiak a titkos rendőrökkel a legbizalmasabb lábon látzóttak állani. A képviselők egy órakor kezdtek az indóházhoz jönni. Rouvier és Perin republikánus képviselők jelentek meg legelőször. Egy gyanus egyéniség azonnal előbök lép és fölkiált: „Ime a képviselők, kik minden rendetlenségnek okai.“ — Rouvier egyik rendőrhöz fordulva mondja: „Látja, hogy a képviselőköt miként sértetegetik.“ Sausier tábornok, balközépi képviselő, ki ép akkor érkezett, fölkiáltott: „Ez valóságos rendszer a képviselők üldözésére!“ — Ez alatt Rouvier egy békebírónak panaszkodott, hogy a rendőrök nyugodtan türik a képviselők bosszantásait, de ez teljesen helyeselte a rendőrök föllépését. E pillanatban lépett be Gambetta a terembe Givrot képviselő társaságában, ki tudvalevőleg egy titkos bonapartista bizottság létezését állította a június 10 diki ülésen. — Nehányan fölkiáltottak: „Éljen Gambetta! Éljen a köztársaság!“ Mások pedig azt is hangoztaták: „Le a császársággal!“ Erre a rendőrök a tömeg közt járn kezdték, mondván: „circulez, messieurs.“ Több képviselő tiltakozott, de a rendőrök nem törődtek velök, sőt az egyik fölkiáltott: „Önök felhasználják mandátumokat, hogy mindenütt botrányt csináljanak!“ Az egyik rendőr Guillemant tábornokot karján meg is fogta, ki hátrafordulva mondá: „En képviselő és tábornok vagyok!“ de a rendőr nem törődött vele, és csak taszította előre a képviselőt. — Tirard képviselő megtámadtatott egy gyanus egyéniség által, de a képviselő nyakon ütötte az illetőt, mire az

eltűnt. — A zaj és tolongás mind nagyobb lesz, s a rendőrök taszigálják a képviselőket. — Az egyik Sausier tábornokot előre tolni akarja, de ez megfordul s mondja: „Mielőtt megszólítana, tisztelegjen előttem, én tábornok vagyok!“ de a rendőr nem törődik a mondottakkal semmit, — s tovább taszigálja Lefevre, Mahy és Perin képviselőket, mire ez utóbbi arczul üti a rendőrt. Erre Perin, Mahy és Lefevre azonnal elfogattak, de Mahy kiszabadította magát, a másik kettő pedig az őrházba vitetett, honnan Grévy reklamátlására ők is kibocsátattak. A tolongás mind nagyobb és nagyobb lesz, Gambetta, ki ép akkor váltja utazójegyet, folytonosan sértetik, míg végre is a jel megadtván az indulásra, a képviselők a vasutra ültek föl.

Este 6 $\frac{1}{2}$ órakor, midőn a képviselők visszaérkeztek Versaillesból, még nagyobb volt a tolongás. A rendőrök ezuttal kétszer annyian voltak, mint déli előtt, és senkit utazójegy nélkül be nem eresztettek a váróterembe. Midőn azonban a vonat megérkezett, oly mozgalom és tolongás indult meg a tömeg közt, hogy a rendőrök ellen nem állhattak. Gambetta két barátja kíséretében lépett a terembe. Challemel-Lacour és Silva mentek mellette, midőn egy harmincz éves ember fölugrott helyéről s botját fölemelvén Gambetta-ra rohamt. Az illető meg is surolta botjával Gambetta vállát, de az ütés nem volt érezhető, mert az egyik képviselő föfogta a botot. A rendőrök azonnal elfogták a tettest, s míg kísérték, a tömeg egyrésze kiáltotta: „Vive Gambetta! Vive la République!“ mások pedig: „A bas R!“ bagas!“

A Temps következőleg írja le a június 11-diki esetet:

Meglehetősen nagy tömeg gyűlt össze; a rendőrök éppen azzal foglalkoztak, hogy szétszasszassák, midőn egy egyén Rouvierra, a Bouche-de-Rhône departement képviselőjére mutatva, azt mondá:

„Ime egy azok közül, kik a rendetlenséget csinálják.“

Rouvier egy rendőrhöz fordulva így szólt:

„Azért van-e ön itt, hogy a képviselőket védje, vagy hogy őket megsértetengedje?“

„Ezek a képviselők azok, kik a rendetlenséget csinálják“, viszonáz egy rendőr.

Rouvier tiltakozik. Az ügynökök körül fogják és a váróterembe vezetik.

Ebben a pillanatban jön Gambetta. Egy rőt-szakálu egyén éppen eléje áll.

„Mit akar ön tőlem?“ kérdé Gambetta.

A nép közül fölkiáltanak: „Éljen Gambetta! Éljen a köztársaság!“

A rendőrök azonnal előre hatolnak, hogy a tömeget szétszasszassák. De Mahy és később Lefevre is az Alpes Maritimes departement képviselője elfogatnak. Mahy urnak azonban sikerül elosonni. Sausier tábornok tiltakozott az elfogatások ellen és maga is csak nagy bajjal kerülte ki, hogy el nem fogatott.

Más részről az „Agence Havas“ következőkép írja le a rendetlenségeket, melyek a versailles-i vasutnak a st. lazare-i pályaudvarba érkezéssel előfordultak:

A tüntetés, mely a képviselők elutaztatást jelezte, június 11-én este a kíváncsiak nagy tömeget vont a pályaudvarra, kik azt hitték, hogy a tegnapi jelenetek a képviselők visszatérével ismétlődni fognak. A szükséges rendszabályok a rendetlenségek megelőzésére már reggel négy óra óta folytak; egy rendőrszázad volt a váróteremben föllállítva, ugyanily számmal állottak el a szomszéd utcáknak bejáratait. A közönséget arra kényszeríték, hogy szétszasszasson és minden csoportosulást szigoruan betiltottak. De dacára annak, midőn a váró vonat megérkezett, majdnem ezer ember csoportosult a váróterem körül.

Hat óra husz perczkor a képviselők leszállva a Roi de Rome utcába, mások meg a Havre tere tértek. Gambetta, ki az utóbbiak között volt, Ordinaire, Zaallemel, Lacour, Lockroy és több más képviselőkkel haladt előre, midőn egy körülbelül harmincz éves, jól öltözött ember feléje közeledett s néhány szót mondott, melyet azonban nem lehetett kivenni, s Gambetta ellen botját föemelte. Ordinaire gyorsan föltartotta karját s kikerülte az ütest. Két városi csendőr azonnal a támadóra veté magát s nyakon csipte őt. A tömeg mely e gyors jelenetnek tanuja volt, azonnal körülállotta a csendőröket, s a rendetlenségben, mely most támadt, a fogoly elveszté botját és kalapját.

Kívülről ily kiáltások hallatszottak: „Éljen Gambetta! Éljen a köztársaság!“ E kiáltások Gambettát egészen a köcsög kísérték, a melybe szállott. Lockroy és Challemel-Lacour elváltak tőle, hogy a rendőroket kísérik. A rue de Constantinople-i rendőrhivatalban megállapodtak, pár perczel később a támadó a rue de Stockholmban levő csendőrbiztosi irodába vezettetett. Lockroy és Callemel Lacour utóbb ide is követtek, elmondották, ami történi végül saját és Gambetta és Ordinaire neveiben panaszt nyújtottak be a támadó ellen. A fogolynak kihallgatása fél óráig tartott. Ez kinyilatkozatta, hogy de Saint Croix gróf az ő neve.

Mac Mahon bizottságot nevezett ki törvényjavaslat készítésére a gyátrakban foglalkozó gyermekek érdekében. A bizottság tagjai Joubert, Desceillingy, Melun gróf és Tallon képviselők, Boglie abbé, Dumas, Gouin, a párisi kereskedelmi kamara elnöke a Dumoustier de Frédyly, osztályigazgató a kereskedelmi miniszteriumban.

Angolország. Az angol alsóház az irak oktatásügyével foglalkozik s élénk panaszok emelteknek, főleg a közepstanodák elhanyagolt állapota ellen. Fawcett indítványozá, hogy azon tetemes összeg kamata, melyet az állam 12 év alatt bevett az ir egyház révén, mely évenként 250,000 font sterlingre tehető, az ir tanítók szükségének fődözésére fordíttassék. Ezek ugyanis csak 24 font fizetésben részesülnek akkor, midőn az angol tanítók 103 fontot kapnak, a secotok pedig 116 fontot.

Olaszország. Az olasz senatus nemsokára eloszlik, addig azonban letárgyalja Minghetti adó-reformjavaslatát. A tárgyalás már javában foly s helyi-közzel élénk vitára ad alkalmat, melyben a senatus valamennyi jelentékenyebb tagjai részt vesznek, s Minghettinek elég munkájába kerül, míg a sűrűn fölmerülő indítványok, módosítványok s egyéb észrevételekre megfelelően.

Különlélek.

Budapest, június 15.

Kinevezések. Kiúly ő fősege dr. Donhoffar Ede pénzügyminiszteri 1-ös osztály fogalmazót, keresk. titkárra, a földmívelést, ipar- és kereskedelmiügyi miniszter Zimmermann Henrik táviratbiztos magyar királyi távirat igazgatóság titkárra, a budapesti kir. főügyész az ipolyvási királyi ügyészség főügyelete alatt álló börtönnél üresedésben levő börtönfőügyelő állomásra Szántó Ferencz budai kir. ügyészi börtönfőnevezte ki.

— **A természettudományi társulathól** történt tömeges kilépésre vonatkozólag forgalomba került hírt Szily Kálmán a következő nyilatkozattal cáfolja meg: „Meglepetéssel olvastam a 13-ki reggeli lapokban, hogy a „Természettudományi Társulat”-ból 150 tag kilépett volna, és pedig azért, mivel a társulat Darwin „Origin of Species” című művét magyarra fordította. Az egész hírből, a szó-szoros értelmében, egyetlen szó sem igaz. Csak a 150-es szám vezet reá, miből eredhetett a közlő tévedése. Az tény, hogy a könyvkidő vállalatra 1246-ban írtak alá, s hogy közülök körülbelül százötvenen nem váltották ki a nekik járó példányokat. Hogy ezt az illetők miért nem tették? Darwin végett-e, vagy más végett, azt valóban bajos volna authentice elhatározni.

— **A budapesti honvédegyet választmányának** májushó 18-dikán tartott ülésében a többi közt a következő tárgyak kerültek szövegére: Több honvédegyet-ek átirata az ezen egyet által a tisztviselői fizetésnek adósság esetében lefoglalásáról szóló törvény módosítása iránt az országgyűléshez intézett emlékirat tárgyában örvendetes tudomásul vétetett. Ungmegegyi honvédegyetnek átirata választmányának újalakítása alkalmából tudomásul vétetett. Az egyleti temetkezési intézmény bizottsága és Wesel József temetés-rendező között megállapított egyezmény elfogadtatott és megerősített.

— **Fő hívas.** A hivatalos lapban a következő felszólításokat olvassuk: A polgári osztálybeli fiatal emberek következő feltételek alatt léphetnek be a hadmérnökségi hadapródiskola számára f. évi október 1-én megkezdődő előkészítő tanfolyamba: 1. A folyamodó a belépés előtt a cs. kir. hadmérnökségi csapathoz soroztatik be; illetőleg csapatnövekedt gyanánt osztatik be, s ezután az, vagy annak hozzátartozói minden bármilyen néven-nevezendő tartási, vagy nevelési költségektől mentesek lesznek. 2. A fővelét egy főiskolai zárvizsgálattal egyenlő terjedelmű bizottsági vizsgálat eredményétől függ. E vizsgálat legfőbb f. é. szeptember 2-ig a bécsi, krenzi, budai, prágai, olmitzei, vagy krakkói hadmérnökségi cserd- vagy alparancsnokságok valamelyikénél lesz letendő, ahova lesznek az illető beadványok is intézendők. 3. Az egy évig tartó előkészítő tanfolyamból az alkalmas egyének a hadmérnökségi hadapród-iskolába emelkednek föl, hogy így — ezen iskola két évfolyamának bevezése után — hadapród (tisztí-helyettesi) minőségben lépjenek be a hadmérnökségi csapatba, a rangsorban tiszté előléptetésre való igényvel. 4. A hadapród-iskolába való átlépésnél az illető arra kötelezi magát, hogy minden abban eltöltött évtől egy évig fog a kitűzött jelenléti időn túl maradni az actív szolgálatban. 6. További részletek, az oktatási program, valamint a hadapródiskolába való közvetlen belépés iránti határozatok a cs. kir. hadsereg csapatszkolái számára kiadott utasítás IV-ik részében foglaltak, és a kiegészítési kerületi parancsnokságoknál s a hadmérnökségi csapatosztályoknál megtekinthetők. A cs. k. közös hadügyminiszteriumtól.

— **Az állatkertnek** a lefolyt májushóban a következő egyének ajándékoztak: gr. Csekonicus János Zombolyán 1 db gimzarvast, Thaisz Elek ur Budapesten, alföldi birtokáról 6 db rókat, dr. Janisch Mór ur Turm-Szeverinben 1 db pelikánt, Szabadi Frank Ignác ur Budapesten 1 suholy, 1 golya és 13 galambot, Keincz Coelestina asszony Budapesten 1 szirti sast és 1 gimzarvast, Bucsánszky Alajos ur Budapesten 2 hollót, Bors Dániel ur Budapesten 7 hegyi teknőcöt.

— **Tűzvész.** F. hó 9-én — mint a „P. N.”-nak írják — Lónyabányán d. u. 1 óra tájban egy szalmafedeles ház vigyázatlanság következtében kigyult; a tűz azon táj felé vette irányát, hol a lakok legnagyobb részét száradok óta épült faházak képezik, úgy hogy egy órai időközben 51 lakház, 76 csűr, ugyanannyi ól és akol hamvadt el; összesen 76 család maradt hajlék nélkül; leégett többi közt az iskolaház és a templom tornya. A leégett épületek közül egy sem volt biztosítva; az idei széna nagy része már be volt horva, és szintén leégett. Az oltás körül legbuzgóbbak voltak a színobányai lakosok, kik 73 éves lelkesükkel és tanítójukkal élükön gyorsan ott termettek a vész helyén. A tűzvész továbbterjedésének csak az vette elejét, hogy a divényi előjáróság gyorsan elküldte fecskenődjét. A vész nap utáni reggelén a színobányaiak élelemmel rakodott szekérral jelentek meg az elpusztult községben, másodnapra pedig Hartwich Ferencz szolgabíró osztatott ki kenyeret. De mindez természetesen csak pillanatra enyhíté a nagy ínséget. Jótékony adományok Nógrádmegye Lónyabánya községéhez czimzendők.

— **Rövid hírek.** A fazekas-tér szabályozására a vizivárosi fő-utca közlekedését gátló házak kisa-játása által, legközelebb meg fog történni. Ezzel az ottani városrészt lakosságának egy régi óhaja teljesedik, melynek legjobban megfelelne, ha az akként nyeresendő tér sétaténya alakították át. — A ru das fűrdőn alul a napokban egy szegényen öltözött férfi a Dunába ugrott. Egy épen arra menő egy éves önkéntes látván ezt, úgy fölöltözve, amint volt, utána ugrott, és szerencsésen kihuzta. Az összegyűlt közönség kérdésre előadá a kimentett, hogy csehországi szülésétől szobafestő és hogy a

nyomor birta e lépésre. A közönség között azonnal gyűjtést indítottak meg javára, mely 9 fítot eredményezett, egy ur pedig magával vitte lakására és ruhával ajándékozta meg. — Jelenleg számos ügyök utazza be alvidéket és összevásárolja a pórléányok haját. Az általános inség nagyon előmozdítja ez üzleteket, mert a pórléányok, kik erre jó időkből semmi áron sem álnának reá, szívesen eladják fejük ékességét, hogy magukon és övéiken legalább egy időre segítsenek. — Az eperjesi e. v. collegiumban f. hó 29-én tartatik az ünnepélyes iskolai gyűlés, a vizsgák június 10. és július 3-ika közt lesznek. — Gyakorlati lelkesület ezim alatt Öreg János verebi és Varadi Balogh Lajos gurókuldoi ref. lelkészek gyűjteményt indítanak meg kintő egyházi beszédekkel. Egy-egy fízet előfizetési ára 1 fí. A műkiadója Szammer Kálmán Székesfehérvárott, a hová is az előfizetési pénz küldendő.

Nemzeti színház. Kedd, június 16. „Mignon.” Opera 3 fölvonásban.

Budai szinkör. Kedd, június 16. „Buta, butább, legbutább.” Vigjáték 3 föl.

Törvénytörvényes csarnok.

Budapest, június 15.

(Az újpesti zendülési pör tényállása.) Mióta Dr. Boszkovics az újpesti Stern-féle szeszgyár ellen megindított adóvégrehajtás megállítására czélzó ellentállást szervezte, és ezen végrehajtást fegyveres erővel visszaverte (az e miatti fenytő végtárgyalás f. hó 19-én fog megtartani) Újpesten divatba jött az adóvégrehajtásnak ellentállni. Ezt Imre Mihály, újpesti lakos is megkísérvén, ennek következtében az újpesti bíró által rendőri uton egy órai börtönnel büntetett meg, mely büntetés tartama alatt Imre magát a börtönben fölakasztotta. Márczius 7-én hire járt Újpesten, hogy Imrét csak a pandurok bántalmazása miatt és a közönség elámitása czéljából akasztották föl. Imrenek élete 5000 fíto erejéig volt biztosítva, mely összeg tudvalevőleg a hátrahagyott család részére veszendőbe megy, ha a meghalt öngyilkossága bizonyul be. Azonkívül a „Neues Pester Journal” márczius 8-án megjelent számában Imrenek állítólagos meggyilkoltatását megerősíté; az újpesti község előjárósága zendüléstől félve, a megyei hatósághoz fordult. Már a hullának márczius 7-én történt boncolása alkalmával esendhábortások kezdettek meg, melyek a temetkezés napján, márczius 8-án, a zendülés színét öltöttek. Az öscesződült tömeg a beszentelést csak egy zenebanda megérkezése után engedte teljesíteni. Erre a hullá a község háza elé vitetett, hol a beszentelést ismételni kellett. Itten szidalmasan kezdtek a község előjáróságát, a bírónak fejt követelték, és a házat kövekkel dobálták. Erre a öscesek a bíró háza elé vonult; a bíró neje azonban, az ablaknál megjelenve, egy régi pisztolyal visszarasztotta tömeget. Ugyanaz sikerült Payer vendéglősnek, ki egy ódonserűt kardot villogtatott.

A zendülők egy része addig Forster esendbizont pillantotta meg, ki épen a lövasuti kocsiról leszállott, hogy a pestmegyei rendőrség tekintélyét megővje. Ez képezte mostan a megtámadások czélját, de csakhamar Stern kiskereskedő boltjának nyomtalanul eltűnt, úgy hogy a megtámadók dühökét csak Stern házának és áruiának elpusztításában elégették ki. Sokkal indulatossabb volt a község háza irányozott támadás az ujonan egyesülő tömeg által. Egynehány vak lövés a bezárt pandurok részéről hatástalan maradt.

A támadók megrohanták, kifosztották és fölgyújtották a község valamit a jegyző házát; annak lakóit üldözték és bántalmazták. A bezárt pandurok által tett lövések két halálesetet és három sebesülést okoztak. A községi jegyző egész vagyonát elveszté, a község háza leromboltott, egy szobának kivételével, még pedig történetesen épen annak, melyben az égő háztető alatt a pandurok rejtőzködtek.

Csak késő ese jelent meg a katonaság és a két pandur visszavonulását fűdözé. A pesti kir. fenytőtörvényesek előtt f. hó 22-dikén 39 fogva levő és 52 szabad lábón álló vádlott fog megjelenni, azonkívül 97 tanu és 16 védő idéztetett be.

(**Rab öngyilkosság a Józsefvárosban.**) Ma a pesti kir. fenytőtörvényesek előtt (elnök Mirth, bírák Hollán és dr. Emmér Kolnel) tárgyalattott a m. évi október 3-án Limbek Jozefa 49 éves özvegyen a gyöngygyuk-utczában 9. sz. alatt elkövetett rablőgyilkosság. Limbek asszonynak előbb czukrásboltja volt, melyet több idő előtt Terkovic József nevű fiának átadott volt. Ő maga azóta pénzkelesnőzessel foglalkozott. Adósei közt Wolf György kőbányán szolgáló pinczér volt, kivel azonkívül igen benső viszonyban állott, ekörtülményt felhasználta Wolf a rablőgyilkosság véghezvitelére. Október 3-án esti 8 órakor látogatta meg Limbek asszonyt, és együtt vacsorálván, lefeküdtek. Ejjeli 1 órakor Wolf több késszurást ejtett rajta a szív tájékán, erre meg néhány ütessel fejt szétzuzta, és Kőbányára ment vissza, hol éjjelkor megérkezett. Ez alkalommal 65 forintot készpénzben és egy 800 fítnyi takarékpénztári könyvecskét vitt el magával és az ajtót kívülről bezárta. Csak legközelebbi nap reggelén fűdözték föl a büntetett. Wolf lett tartóztatva, midőn október 4-én már korán reggel a takarékpénztárhoz jött. Wolf csak annyit vallott be, hogy életunt kedvesét annak kérelmére megölte. Ezen állítás azon következő, a mai végtárgyalásnál constatirozott tény által cáfolattik meg: 1) Limbek asszony igen életvidor volt, és épen halála előtt fölmondá lakását, hogy fiához vonuljon. 2) Az ágynevelő ellentállásra mutatott. A gyilkos karján idegen körmüktől származó karcvolások találtattak. 3) Tanuvallomások által ki lett deavite, miszerint a vádlott nagyon el volt adósodva, és minthogy egy másik kedvesét, valamint ennek három törvénytelen gyermekét fontartania kellett, igen nyomasztó pénzsűk-ségben szenvedett.

Ezenkívül Wolf azzal is terhelhetik, hogy más alkalommal egyik hitelezőjét, bizonyos Freistedtler Jánost, „négysem között” pofonította. A vádlott 38 éves, tanult

mészáros, és fedhetlen előéletű. Kossutanyi kir. alügyész rablőgyilkosság és a testi biztonság elleni kihágás miatt vádlottat kötélt általi halálra kérte elíteltetni.

Szilágyi Virgil a tárgyi tényálladék megállapított voltánál fogva, csak azt iparkodik bebizonyítani, hogy nincs kizárva azon lehetőség, hogy Wolf Limbek asszonynyal történetesen veszett össze. Vádlott állításait nem mértékadóknak mondja. A törvénytörvényes Wolfot rablőgyilkosság miatt husz évi börtönrre ítélte. Vádló és védő fölbezetek.

Táviratok.

Berlin, június 14. A bajor szövetségtanács megbizottja által a szövetségtanácschoz beterjesztett indítvány, mely szerint a birodalmi törvényjavaslatok a szövetséges kormányok meghallgatása után készíttessenek, fontosabb esetekben pedig föntartassék annak lehetősége, hogy a szövetséges kormányok már a törvényjavaslatok előkészítése alkalmával is közreműködhessek az ily törvények szerkesztésében, — a „Morgenzeitung” szerint élénk vitára adott alkalmat és valószínűleg egy birodalmi igazságügyminiszterium létesítésére fog vezetni.

Berlin, június 14. A szövetségi tanács igazságügyi bizottsága egy 11 tagból álló bizottság választását indítványozza a német polgári törvénykönyv kidolgozására. A birodalmi gyűlésen a részvényügyi törvénynek megpedített revisiója a kereskedelmi törvénykönyv általános revisiójáig elnapoltatik s ezzel egyetemben fog tárgyalatni.

Darmstadt, június 14. Az orosz czárnó d. u. 1 órakor Jugenheimba érkezett. Augusztá császárnó, ki Baden-Badenben lakik, holnap 4 órakor érkezik ide.

Páris, június 14. A mérsékelt baloldal és szelész baloldal pártgyűlésén elhatározta, hogy noha a nemzetgyűlés alkotmányozó hatalmát nem ismeri el, mégis a köztársaságnak a bonapartista megtámadások elleni bizottsága szempontjából a balközép által hűftőn indítványozandó alkotmánytörvényjavaslatnak sürgősségét megszavazza. Clemenceau egy levele párbajra hívja föl ismét Cassagnacot, s szemére veti, hogy nincs besztiteltérke. Clemenceau továbbá kijelent, hogy 10 republicanus képviselő kész párbajt vívni, de csak bonapartista képviselővel. Cassagnac feleletében kicsinylőleg jelenti ki, hogy Clemenceaual nem vív.

Versailles, június 13. A hadügyminiszter a nemzetgyűlés elé terjeszt egy törvényi vaslatot a békeállapotból a háborui állapotba való átmenetelt illetőleg. A törvényjavaslat sürgősnek nyi vanítatik és a hadügyi bizottsághoz utasittatik. Erre harmadszor vették tárgyalás alá Tirard javaslatát bármilyen finom tartalmu arany- és ezüstárku gyártására való fölhatalmazást illetőleg.

London, június 11. Az edinburgi herceg és hercegné még nem utaztak el.

Veence, június 14. A katolikus gyülekezet elhatározta, hogy az ünnepnapok megtartása mellett fog működni, több határozatot hozott a katolikus egyházi egyleteket és a keresztény tan taniatását illetőleg.

Madrid, június 13. A hadsereg ismét megkezdé mozdulatit. Concha csapatait Tafallában összpontosítja.

Madrid, június 14. Londoni hírek a spanyol kormányk meelőbbi elismerését helyezik kilátásba. — A pénzügyminiszter megengedte, hogy azon németeknek, kik a carthagenai lázadás folytán elvesztették holmijukat, 20 ezer piaster kárpótlás adassék.

Konstantinápoly, június 14. A porta elegendő tőkével rendelkezik, hogy júliusi kötelezettségének eleget tehessen, csupán a lejárt váltók fognak prolngaltatni.

Konstantinápoly, június 14. A kormány véglegesen megtagadta a Sadyk pasa által kötött kölcsönszerződés ratifikálását.

Cairo, június 13. A khedive hadikészülődéséről a „Berliner Börsenblatt” által közölt hír minden alapot nélkülöz.

Washington, június 14. A képviselőház elvetette a tanács billjét, mely a forgalomban levő Greenbrek-jegyek maximumára vonatkozik, elhatározta tovább egy új bizottságy kikevezését a tanácsal való egyezmény létrejöttének tárgyában.

Közgazdaság.

Budapest, június 15.

Az első magyar szeszfinomító-részvénytársaság tegnapi közgyűlése elfogadta az igazgató-tanács javaslatát, miszerint a 202,506 forint 20 krajczárnyi tisztajövedelemből a leírások után fűnmaradó összegből 90,000 fíto a külön tartalékalap javára irassék 39,000 fíto mint 5 százalékos osztalék a részvényesek között kiosztassék, a megmaradó 50,8 fíto 2 kr. pedig a folyó évi számlára irassék át.

A vaspályaigazgatóságok közelébb Budapesten értekezletet tartottak az eddigi komplikált árszabály-rendszert helyett egy újabb és egyszerűbb elfogadása tárgyában. A magy. kir. államvasutak azt indítványozták, hogy valamennyi osztrák-magyar vaspálya fogadná el az általa június 1-jétől kezdve életbeléptetett új tarifa-rendszert, mely a térhasználat elvén alapszik. Az indítvány helyesléssel fogadtatott és az új tarifa-rendszer behatőbb megvizsgálása határozottatott el.

A budapesti gabna- és értéktörzsdéről. Június 15. Nagyon élénk kínálat és a malmok tartózkodása folytán általán minden búzában, a mult heti árakhoz képest, 20—30 kr. áresökkenés állt be. Az értéktörzsdén ma igen csekély forgalom volt, és meglehetősen szilárd hangulat uralkodott, kivéve magyar hitelsorsjegyet, mely 147.25-ről 146.25-re esökkenet. Földhítel 60.75, municzipális 23.75, takaréék és hitel 45, magyar hitel 57.25, magyar dijsorsjegyek 77.25, pesti közuti 271, vasuti kölcsön 95, Valuták valamivel lanyábbak, 20 frankos arany 8.92, es. arany 5.32, tallér 1.65³/₄.

Felelős szerkesztő: Huszár Imre.
Segédszerkesztő: Dr. Kakujay Gyula.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései 1874. június 15.

Gabona-árak.		Vámmászánkint		Részvények.		Záloglevelek.		Pénzek és váltók.		Magy. vasuti köles.			
Hang.	font	font	forint	Adva	Tartva	Adva	Tartva	Adva	Tartva	Adva	Tartva		
Buza, bányási ó v. uj	83	7.50	7.65	315	Első magy. ált. biztosító-társaság	830	840	500	Első magyar serfözde	410.	420.	95.25	95.75
" " " "	85	7.75	7.80	200	Haza	—	—	200	Sertészhaló	150.	155.	130.50	130.75
" " " "	87	—	—	300	Pannónia	305.	310.	200	Athenaeum	252.	255.	—	—
tiszav. " " " "	83	7.75	7.85	100	Pesti bizt.	48.	49.	500	Pesti könyvnyomda	495.	500.	220.	220.25
" " " "	85	8.	8.10	200	Hunnia	38.	40.	200	Egyesült magyar gőzhajó-társ.	—	—	858.	862.
" " " "	87	—	—	300	Unio	165.	170.	500	Ganzféle vasöntöde	300.	305.	29.50	30.
pestm. " " " "	83	7.70	7.80	200	Pesti közuti vaspálya	270.	272.	200	Gschwindt-féle szeszgyár	208.	210.	988.	990.
" " " "	85	7.95	8.10	200	Budai "	90.	95.	200	Börgyár	45.	47.	524.	526.
" " " "	87	—	—	200	Budai hegyipálya	59.	60.	200	Gyapjamosóda	100.	105.	204.	204.50
fehért. " " " "	83	7.80	7.70	80	Municipális hitelt. t. t.	23.50	23.75	100	Salgó-tarjani kőszénbánya	92.	94.	208.7	209.2
" " " "	85	8.05	8.15	85	Angol-magyar bank	32.	32.50	200	Schlick féle vasöntöde	160.	164.	438.	441.
" " " "	87	—	—	160	Magyar általános hitelbank	156.25	156.50	200	Sóskuti kőbánya	90.	95.	201.25	201.75
bácskai " " " "	85	—	—	200	Franco-magyar bank	62.50	63.50	500	Első magyar szeszfinomító	200.	210.	208.7	209.2
" " " "	87	—	—	100	Magyar általános földhitel-társ.	60.50	60.75	200	Alagut	70.	72.	201.25	201.75
" " " "	85	—	—	70	Pesti egyleti bank	—	—	—	—	—	—	438.	441.
Rozs 80 fut után	—	5.25	5.00	50	Takarék- és hitelgyulek	45.50	45.75	—	—	—	—	201.25	201.75
Arpa, maláta. 72 " "	—	—	—	50	Buda-ó-budai népbank	30.	31.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " abraknak 72 " "	—	—	—	100	Iparbank	46.	46.50	—	—	—	—	208.7	209.2
Zab 60 " "	—	2.90	2.92	200	Budai kereskedelmi és iparbank	175.	178.	—	—	—	—	201.25	201.75
Tengeri, bányási, mérője	—	4.80	4.85	500	Pesti kereskedelmi bank	740.	745.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " másnévű	—	4.75	4.80	200	Pesti iparbank	400.	405.	—	—	—	—	208.7	209.2
Köles 83 " "	—	—	—	100	Budapesti kézművesbank	57.	58.	100	Lánchíd	83.	84.	201.25	201.75
Repece, fekete 75 " "	—	—	—	50	Hivatalnok. hitelgyulek I. em	43.	44.	150	Budapesti malom 6%	182.	185.	204.	204.50
" " " " bányai 62 " "	—	—	—	80	Kisbibi-tókos. hitelintézete	—	—	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	100	Országos közp. takarékp. 5%	73.	74.	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	1000	Pesti hazai	2230.	2230.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	100	Budapesti fővárosi	149.50	150.50	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	100	Kőbányai takarékpénztár	—	—	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	100	Külvárosi tanaképénztár	49.	50.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	40	Szentendrei takarékpénztár	37.	38.	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	60	Ujpesti takarékpénztár	41.	42.	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	500	Árpádmalom	38.	40.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	500	Blumféle	35.	37.	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	500	Concordia	260.	270.	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	200	Erzsébet	104.	105.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	160	Luiza	141.	142.	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	200	Molnár és sütők	202.	204.	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	500	Hengermalom	770.	780.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	300	Victoria	100.	105.	—	—	—	—	208.7	209.2
" " " " " " " "	—	—	—	100	Első budapesti	710.	715.	—	—	—	—	201.25	201.75
" " " " " " " "	—	—	—	100	Budai gyárudvar	18.	19.	—	—	—	—	204.	204.50
" " " " " " " "	—	—	—	1000	Pannónia	425.	430.	—	—	—	—	208.7	209.2

A „KÖZÉPPÁRT”-ra

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
 egész évre 16 forint
 fél évre 8 „
 negyed évre 4 „

Egyes szám 6 krajczár.

Hirdetmények díja:

6-hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 12, kétszerinél 10, háromszorinál 8 kr. Nyilttéri petitsor 50 kr.
 Bélyegdíj külön 30 kr.
 Hirdetmények elfogadtatnak a kiadóhivatalon kívül egyedül Haasenstein és Vogler hirdetésfelvételi hivatalában Budapesten: Dorottya-utca 3. sz. I. em.
 Bécs: Wallfischgasse 10. sz. Prága: Graben 27.

MÜLLER F. A.

(ezelőtt Alter és Kiss)
 gazdagon felszerelt

férfi-divatárúk tára

BUDAPESTEN:
 váczi- és régi posta-utca sarkán, Szentkirályi-féle házban,
 ajánlja a közelgő tavaszi és nyári idényre dús választéku
férfi-divat-cikkei.
 Kitünő szabász vezénylete alatt álló férfi-szabóság.
 Mindennemű szilárdhitelű gyárakból vásárolt angol és francia kelmék.
 Vidéki megrendelések
 utánvét melletti pontos teljesítésére különös gond fordítatik; a t. vidéki megrendelők kéretnek a kívánt cikkeknek megközelítő árát meghatározni.
 Minták készséggel bérmentve küldetnek.

Francia modor után készült **férfi-íngék**, fehér és színes, vászon, chiffon, fél vászon, angol, oxford- és flanel-szővetekből.

Kész íngekben csakis **fehér chiffon-szővetből** szolgálhatok, minden másnévű mérték után készül.

Angol vászon és francia chiffon (cambrig) **gallér és kezelő**.

Vászon chiffon és batist **íng-mell** (devents) himzéssel vagy szegélylyel.

Francia batist, vászon és selyem **zsebbeli** fehér vagy színezett szegélylyel.

Fél és egész **férfi-harisnya** fil d'Ecos, gyapot-, selyem- és gyapjuból, legújabb minták- és kitünő minőségben.

Nagy választás **vadászharisnyákban**.

Vászon és chiffon **lábravaló**.

Fill d'Ecos, selyem bálí és gyapju **női harisnya** minden szín- és mintákban.

Legújabb angol és francia divatu **kalapok**. Uti- és vadászó-kalap. Merino és selyem elaque (bálí hengerkalap.) Nyári szalma- és szövet-kalap.

Nagy választás uti- és vadász-**sapkákban** minden idényre, válogatott formákban.

Nyári idényre vászon és selyem foulard **férfi-napernyő**.

Ang. 8, 12 és 16 ágú **esernyők**.

Nagy választéku **setabotok**.

Gyári raktár mindennemű angol, francia és prágai **kesztyűkből**, ugymint: 1 és 2 gombos férfi prágai kesztyű, valódi jovin, ang. dogskin és ang. cheverette kesztyű; posztó, zerge- és szarvas-bőr vadász- és hajtókesztyű, ezerna, selyem és nyári mosóbőr-kesztyű.

2, 3 és több gombu prágai **női kesztyűk**, selyem fillet- és plüss-kesztyű női lovagló (stulp) és mosóbőr-kesztyű.

Dús választás mindennemű férfi és női **nyakkendők** legújabb mintákban, nyári idényre különösen ajánlható mosó foulard nyakkendők 50 különböző mintákban. Továbbá angol echarpok és külső eschener kendők nagy választásban.

Angol és francia **illatszerek és szappanok**. Valódi Ess-Bouquet, valódi Eau de Cologne. Mindennemű haj-, fog- és körömkéfék.

GISSHÜBLI

legtisztább alkali-tartalmu savanyuviz.

Specifikus hatása kiterjed torokbajokra, gyomorsavanyúság gyomorgöres, a légzőszervek idült hurutos bántalmaira, idült hólyag-hurutra, s a **legpompásabb** üdítő ital a nap minden órájában. Minél fogva a nagyobb városokban létező rozs ivóvíz mellett, mely oly sok nyavalyának szülő oka, mint legtisztább savanyuviz legmelegebben ajánlatik.

A szállítás csak üvegekben eszközöltetik. Ismertető füzeteket, árjegyzékeket stb. ingyen küld a **tulajdonos**

Mattoni Henrik Karlsbadban (Csehország)

Saját raktárai Bécsben: Tuchlauben 14, Maximilianstrasse 5.